

PASECKÉ HUDEBNÍ SLAVNOSTI

14. ročník

Pocta Antonínu Dvořákovi (+ 1904)

6. srpna 2004 v 19.30 hodin

Antonín Dvořák: Stabat Mater

Sólisté: Zdena Kloubová-Puklická - soprán

Virginie Walterová - alt

Viktor Bytchek (Ukrajina) - tenor

Armen Karapetyan (Arménie) - bas

Svatováclavský sbor v Pasekách nad Jizerou

Akademie sv. Václava

dirigent Andreas Sebastian Weiser (Německo)

7. srpna 2004 v 10.30 hodin

Matiné

Sólistka: Angelica May (Rakousko), Marie Waldmannová – violoncello

Akademie sv. Václava

dirigent Ondřej Kukal

J. S. Bach, A. Vivaldi, A. I. Tůma

Vernisáž výstavy obrazů a knižních ilustrací

akad. malířky Marty Špinkové

8. srpna 2004 v 15.00 hodin

Slavnostní mše svatá

Antonín Dvořák: Mše D dur (Lužanská)

Sólisté: Zdena Kloubová-Puklická - soprán

Virginie Walterová - alt

Ondřej Socha - tenor

Jakub Waldmann - bas

Svatováclavský sbor v Pasekách nad Jizerou

Akademie sv. Václava

dirigent Josef Waldmann

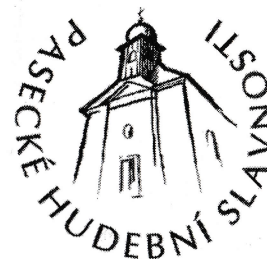
Děkujeme Vám za příspěvek na opravu kostela sv. Václava

v Pasekách nad Jizerou

Vydává Svatováclavský sbor v Pasekách nad Jizerou 2004

512 47 Paseky nad Jizerou 110, tel. 481 523 738

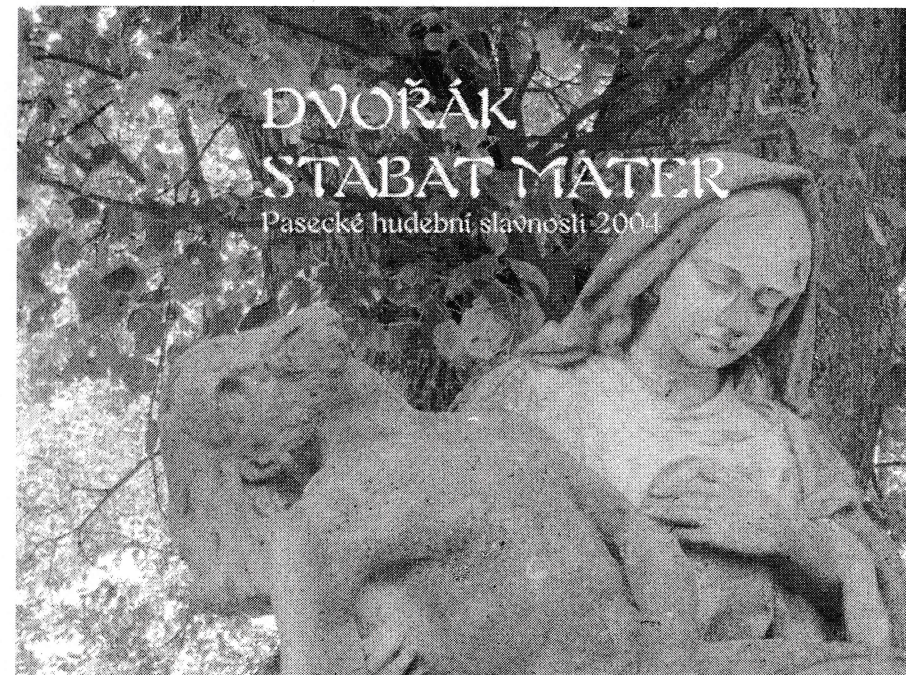
e-mail: josef.waldmann@razdva.cz

Svatováclavský sbor v Pasekách nad Jizerou

Pasecké čtení

L. P. 2004/2

Obraz, který zde zavěsil farář Václav Kadlec, zmizel neznámo kam. Pramen U Kamenného žlábků v Zajíčkově háji zná dnes už taky jen málokdo. Posledním velkým obdivovatelem pramene U Kamenného žlábků byl Jenda z Bartolomky. Jeho pravidelné cesty k prameni byly něčím víc než jen cestou za dobrou vodou.

Neslavný konec trojjazyčných turistických tabulí popisujících lokální zajímavosti

Jednou z prvních velkolepých akcí Euroregionu Nisa, který vznikl v roce 1991, bylo zavedení turistického informačního systému. Členskými obcemi byly nabídnuty orientační turistické tabule a tabule popisující lokální zajímavosti v českém, polském a německém jazyce. Myšlenka byla dobrá a uskutečnila se i v naší obci. Obec dostala 4 velké tabule s orientační mapou a 6 menších tabulí popisujících místní zajímavosti. Obci připadlo jako vlastní podíl na projektu zajištění instalace tabulí a pravidelné údržby. Jaký osud měly tabule, to vědí dobře všichni Pasečtí, kteří sledovali, jak písmo na fóliích bledne, stává se stále víc nečitelné. Co neponičilo slunce nebo špatné počasí, to mnohde poničila ničemníková

ruka. Nové fólie byly zhotoveny lepší technologií, písmo nebledlo, ale některé už také neunikly poničení. Jako zázrakem jsou dosud zachovalé už jen dvě tabule. Čtyři velké tabule s orientační turistickou mapou, chráněné sklem, které jsou na hranicích paseckého katastru, jsou stále pěkné. Škoda těch peněz, které byly za fólie doslova vyhozeny. Další peníze už Euroregion nemá, nové fólie už pořizovat nebude. Mají se prý obecní úřady postarat samy. A to se již stalo. Starostka obecního úřadu práci zadala jilemnické firmě Bora Advertising s.r.o. Můžeme se tedy těšit, že už v létě kolem trojjazyčných tabulí s kresbami paseckého malíře Aloise Buluška budou zase se zájmem postávat čeští, polští i němečtí turisté tak, jak jsme je vždy viděli?

Před 90 lety začala první světová válka

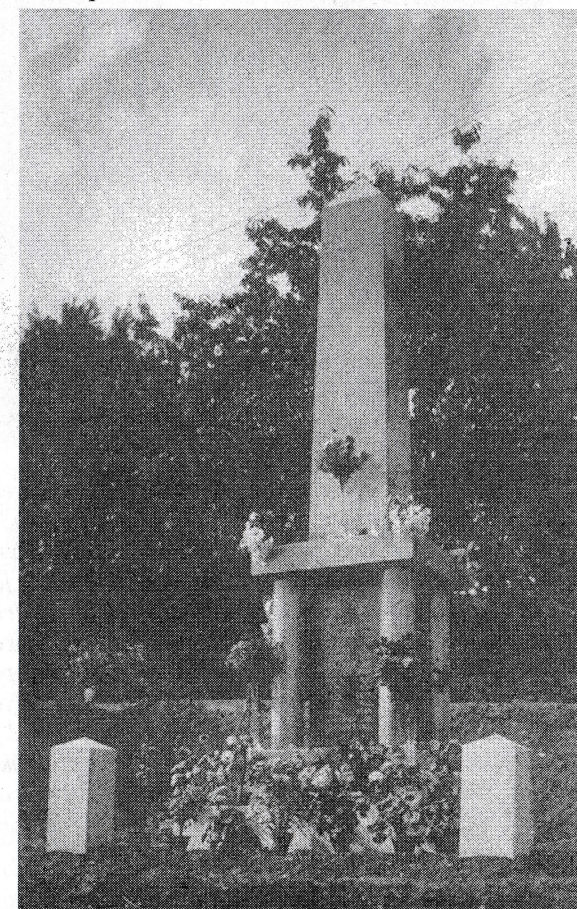
Jak prožívali válečná léta pasečtí obyvatelé, to nám nejlépe popsal farář Václav Holub, který s nimi citlivě prožíval všechny těžké chvíle a kde mohl, snažil se jim pomoci. V kronice píše:

„V neděli ráno 26. července byla nařízena částečná mobilizace. Nastalo ohromné vzrušení a zděšení. Všichni branci až do 37 roku (dokonaného) povolání. Mezi těmito byli četní otcové rodin, jako Karel Votoček, obuvník (6 dětí), M. Ryšavý z Havířny (5) a jiných více. Ženy chodily uplakané, muži se svěřenými hlavami, všude vládl smutek. Druhý den (v pondělí) odjížděli naši počtem 38, v úterý noví čtyři. Paseckých narukovalo celkem kolem 60. Na nádraží v Roketnici, kamž farář s ostatními se dostavil a je těšil – se odehrály scény, při nichž srdce pukalo.“

Dojemné a velice rozsáhlé je jeho vyprávění tragického příběhu vojína Buška.

Josef Bušek, domkař z čp. 150, kde se říkalo Pod Skálou, byl na srbském bojišti od počátku války. Po půldruhem roce před Vánocemi dostal dovolenou. Doma měl tři dcerušky a nejmladšího synka, kterého ještě neviděl. Chtěl svou manželku a děti překvapit. Přijel 2. prosince v 11 hodin v noci do Jilemnice. Nechtěl do rána čekat na vlak a po dvoudenním trmácení se ve vlacích vydal se s těžkým vakem, kde měl pro děti dárečky a chléb, pěšky do zimní bouřlivé noci. K ránu dorazil znaven do Jablonce. Nedal se kamarádem přesvědčit, aby si odpočinul, pokračoval v cestě, překročil u papírny Jizeru, odkud již viděl svůj domek. Ale síly mu nestačily, raněn srdeční mrtvicí, klesl do sněhu poblíž domu U Kejdánů (čp. 238). Ráno k páté hodině byl nalezen dělníky z papírny mrtev.

Jeho jméno najdeme na pomníku obětí války jako první (jména jsou abecedně seřazena). Pasecká obec měla do konce roku 1915 už 18 padlých vojáků.

Před 80 lety byl odhalen pomník padlým občanům ve světové válce 1914 - 1918

Historie pomníku zaznamenaná obecním kronikářem:

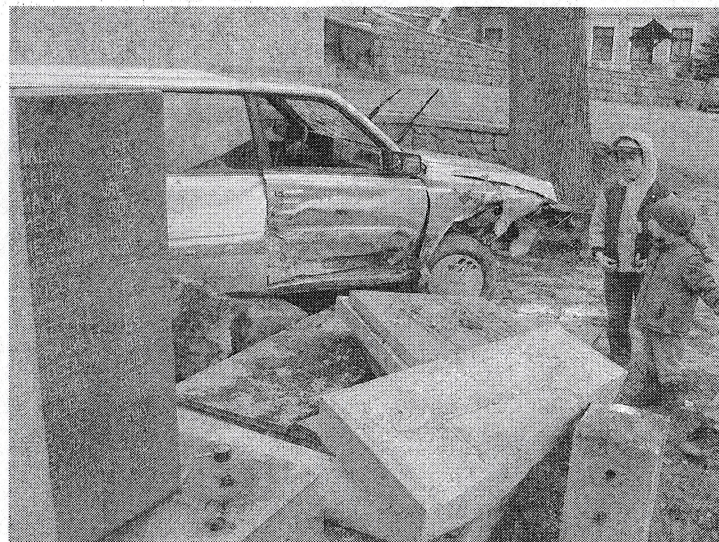
Dne 17. srpna 1924 odhalen byl v naší obci pomník padlým a zemřelým občanům obce ve světové válce v letech 1914 – 1918. Pozemek pro pomník darovali Emilián a Pavel Sajdlovi, majitelé pily čp. 93. Pomník sám pořízen byl ze sbírky v obci, darů korporací a jednotlivců a z výtěžku slavnosti, udržování pomníku a okolí převzala obec.

Zhotovení pomníku zadalo komité pro jeho postavení složené ze zástupců obce a místních spolků (hasiči, Sokol, odbory Národní jednoty Severočeské a zástupci místních legionářů) Václavu Blažkovi, sochaři v Jičíně. Zhotoven jest z bílé žuly v lomech u Velkých Kunětic ve Slezsku. Cena jeho jest 11.000 Kč. Základ pod pomník vystavěli občané sami za vedení Bohuslava Urbance, čp. 251. Rovněž úpravu pozemku provedli občané sami. Při této práci nejvíce přispěl Josef Sajdl, soustružník, zvaný „Koutecký“, bydlící v čp. 215. Hranol pomníku mezi kulatými sloupky popsán ze všech čtyř stran jmény padlých a zemřelých. Jest jich na třech stranách 54, na straně čtvrté, obrácené k Soukupovým, jsou 3 jména. Tato tři jména zaslouží zvláštní zmínky. Jsou to: Ladislav Jarý, Josef Kašťák a František Turpiš. První padl v roce 1919 v boji proti Maďarům na Slovensku, druhý v Rusku proti sovětským vojákům jako legionář, třetí byl jako italský legionář rakouskými vojsky zajat a popraven. Všichni tři zemřeli ve službách republiky.

Na slavnosti odhalení pomníku měl krátkou promluvu starosta obce Augustin Soukup a řídící učitel Bělka. Hlavní řečník byl legionář kapitán. Hrál vojenská hudba z Liberce. (Náš snímek pořídil pasecký fotograf Petr Kučera.)

Na Bílou sobotu ráno 10. dubna 2004 přicházeli Pasečtí k pomníku a nechtěli věřit vlastními očima. Pomník leží na silnici a v čerstvě pěkně upraveném pietním prostoru havarovaný automobil. Smutný pohled na památník, který byl 80 let skutečnou pýchou obce!

Hutnická cesta

nemá tak slavné jméno jako Budárka či Planýrka. Jméno této cesty se v Pasekách nevžilo, málokdo ji pod tímto jménem zná. Je to jedna z nejstarších cest v Pasekách. Začíná na Čermákových Rovních a dnes končí v Pasekách u domu čp. 20 (Na Pičmonce). Pokračovala prý dále směrem na Vršek. Z vyprávění velkého pamětníka Františka Patočky máme zaznamenáno:

Paseky vznikaly od Rovní. Zde všude byl prales. Skláři měli velkou spotřebu dřeva na výrobu salajky (potaše) – sody - k tavení křemene. Z popela, který se vyluhoval, vznikla soda. (Na 1 kg sody bylo třeba mnoho lesa.) Prášek křemene a soda se roztaví a vzniká sklo. Vyrábělo se sklo do oken (dříve byly jen živočišné blány). Odborníci na výrobu skla přicházeli ze Saska. Postupovalo se od Rovní až na Vršek. Tak vznikl název Paseky.

Hutnická cesta vede po vrstevnici. Bývala to velice příjemná, hojně užívaná cesta. Vše se změnilo, když na loukách přestali hospodařit pasečtí a sklenářičtí hospodáři a přijely vysoké statkářské traktory. Známým způsobem nejdříve poničili cestu, dále už jezdili cesta necesta. Ještě by se však dala opravit. Snad jednou se přejde od slov